

SADRŽAJ

UVOD 2 PSIHOLOŠKA SHVATANJA 3 UVOD U PSIHOLOŠKE TEORIJE 4

PSIHOANALITIČKA TEORIJA RAZVOJA 5 Teorija uskraćenosti za materinske dodire i povezanost 9 Teorija jaza- sebe 10 Teorija moralnog razvoja- Lawrenca Kohlberga 11 Kritike Kolbergove teorije 12 PSIHOPATOLOŠKE TEORIJE 13 Psihopatija 14 Emocionalni poremećaji 15 Kleptomanija 15 Piromanija 15 TEORIJA INTELIGENCIJE 16 Istraživanja o inteligenciji i kriminalitetu 17 NEO- FREUD-ovski PRAVAC 18 BIHEJVORISTIČKA TEORIJA I TEORIJE SOCIJALNOG UČENJA 19 ZAKLJUČAK 20 PRILOG 21 LITERATURA 23

UVOD

Psihološke teorije su od nastajanja pa do danas prošle možemo reći dug put. Dosta godina se provodilo istraživanje da bi se se dokučilo do današnjeg mišljenja, da iako je prestupnička ličnost u osnovi ista kao ličnost neprestupnika, učinioci nekih djela imaju određene psihičke karakteristike koje utiču na njihovu kriminalnu djelatnost. Samim tim savremena kriminologija mora da ukaže koje su to osobine i kod kojih djela su one značajne. Ulažu se mnogi naponi da se pojedini tipovi kriminalnog ponašanja povežu sa relevantnim psihičkim crtama učinioca. A također pri tome se ne smije zanemariti uticaj sredine, na formiranje ličnosti prestupnika a i to da svi ti činoci djeluju zajedno i isprepletano. Psihoanaliza je metod psihološkog pretraživanja koji ima za cilj da dokuči podsvjesno značenje ljudskog ponašanja, a čije se osnove nalaze u psihološkom životu koji je formulisao S. Freud (Frojd). Ona je grana psihologije i metod tretmana mentalnih i emocionalnih poremećaja koja se karakteriše dinamičkim pogledom na sve aspekte duševnog života. Psihoanaliza polazi od postulata po kojem sve što se odvija u snovima, nosi u sebi dimenziju koja ne izbija na površinu. To je podsvijest, rezultat niza događaja koji su se desili u ranom djetinjstvu, a možda čak i ranije, u neposrednoj sprezi sa razvojem seksualnosti u širokom smislu, prvo kroz oralnu i analnu fazu razvoja. Psihoanaliza dakle bazira se na proučavanju pojedinca kao neponovljive jedinice korištenjem prvenstveno metoda izučavanja pojedinog slučaja. Osnovna postavka osnivača psihoanalize kako sam naveo S. Freuda (a General Introduction to Psycho-Analysis) je svrsihodnost svakog čovjekovog ponašanja, njegov teološki karakter. Međutim, pojedinac koji preduzima određeni akt ne mora biti svjestan njegovog, često skrivenog cilja. Upravo to nesvjesno o čovjeku, jedan je od ključnih pojmova Freudovog sistema misljenja.

PSIHOLOŠKA SHVATANJA

U svakom od nas odvija se sukob između ličnih i izvornih instikata (poriva, nagona, impulsa) kao i zahtjeva društvene grupe. Psihoanalitičari tvrde da je nagone nemoguće ukinuti. Iako se nisu bavili stvaranjem posebne teorije koja bi služila objašnjenju kriminaliteta, Freud i njegovi učenici doticali su se i prirode zločina. Oni ga definišu kao kršenje jedne ili više normi kroz ponašanje pojedinca. Čovjekovo ponašanje je vid samoizražavanja.

Psihoanaliza uključuje sljedeća objašnjenja kriminalnog ponašanja:

Zločinac ima „antidruštveni karakter“, pogrešno je socijalizovan, nije u stanju da shvati normativne zahtjeve spoljne sredine. U sukobu koji se u njemu odvija između ličnih i izvornih instikata i zahtjeva društvene grupe, on bira ispunjenje prvih.

Zločin kao vid neuroze- učinilac teži da bude oglašen krivim i kažnjen

Zločin je posljedica poremećenja u psihološkoj ravnoteži, a zločinci su emocionalno frustrirani i poremećeni pojedinci koji nesvjesno nasilničkom aktivnošću teže da riješe emocionalne probleme.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com